

متن پرسش

سلام علیکم استاد گرامی: عذر میخوام وقت ارزشمندتان را می گیرم. خودم و جامعه اسلامی را مدیون شهدا و ایثارگران گرامی می دانم، پرسشی را که مطرح می کنم سوال از روش است هر چند که عمق تاثیرات منفی آن و همه کارها را مصداقا نمی توان بیان کرد. دو گروه یا جریان یکی زیاده خواهان با روابط ناسالم و یکی سهم خواهی فرزندان معزز جانبازان و .. و برخی ترکیب از این دو به کمک مسئولان و مدیرانی که به سفارش شدگان و دوستان شان و همچنین سهم دهی بعنوان رسیدگی به فرزندان معزز... مانع بزرگی برای استخدام و پیشرفت شغلی حتی ابراز وجود و ناامیدی افراد شایسته و پر تلاش شده اند و گاه بهمین بهانه پست های مدیریتی و کلیدی را نیز اشغال کرده اند (اصلا حق خودشان می دانند). صحبت هایی از مبارزه با گروه ویژه خواران و زیاده خواهان بعنوان عدالت می شود ولی سوال اینجاست بدتر از آن اعمال را انقلابون انجام می دهند که اگر صدایی از حلقوم کسی بلند بشه.....، رسانه ایی میشه و تهمت ضد انقلاب و دین بهش میزنن و... بنظر شما که زمانی مسئولیت در بنیاد نیز داشته اید و بهتر اطلاع دارید این شیوه سهم دهی مورد تایید امام زمان روحی فداه و مقام معظم رهبری حفظه الله علیه و شهدا و امام شهدا هست؟ راه درست چیست؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آنچه موجب بقای یک نظام است به حکم «زوال الدولة باثنین، إقبال الأراذل وإدبار الأفاضل» یعنی زوال قدرت ها به خاطر دو چیز بوده است: پیش افتادن فرومایگان و کنار گذاشتن صاحبان فضیلت!! آری! حضرت امام خمینی «رضوان الله تعالی علیه» توصیه فرمودند که فرزندان شهدا و جانبازان را امکان تحصیل بهتر برایشان فراهم شود تا چنانچه استعداد لازم در آنها هست، ظهور کند و به نحوی خلأ نبودن پدرشان از این طریق جبران گردد. ولی این به معنای سهم خواهی نیست، بلکه در رابطه با گرفتن مسئولیت ها، آنچه باید مد نظر قرار گیرد، شایسته سالاری است. و همچنان که رهبر معظم انقلاب «حفظه الله» فرمودند:

«این را هم ضمناً بدانیم که تصوّر این که این اصول برای مردم، برای کشور و برای آینده سودمند نیست، تصوّر بسیار غلط و خلاف واقعی است؛ بی انصافی محض است. ما در کشورمان در این ۴۳ سال هر جایی که پیشرفتی داشته ایم، حرکت موقّعی داشته ایم، و دست بازی داشته ایم، آن جایی بوده است که افراد انقلابی با روحیه، با مجاهدت فعال شده اند، وارد میدان شده اند، کار کرده اند، پیش

رفته‌ایم. ما در زمینه‌ی پیشرفت علمی، در زمینه‌ی پیشرفت‌های صنعتی، پیشرفت‌های فنی، پیشرفت‌های سیاسی، بخش‌های گوناگون، آن‌جایی که افراد مؤمن، آگاه، وارد، انقلابی، وارد میدان بودند، توانسته‌ایم پیشرفت کنیم؛ اما هر جا کار زمین مانده، انسان نگاه که می‌کند، می‌بیند پای فرصت‌طلبی‌ها در میان است، پای فساد، اشرافی‌گری و نگاه‌های غیر انقلابی، حرکت‌های غیر انقلابی [در میان است]؛ این‌ها است که موجب می‌شود کارها روی زمین بماند و پیشرفت نکند. بنابراین پایبندی به اصول انقلاب، مسلماً یکی از مهم‌ترین وسایل و ابزارهای پیشرفت کشور و پیشرفت ملت است؛ (۱۹/۱۰/۱۴۰۰)

موفق باشید